

Mikä on kaunista?

*Sinä tiedätkö, mikä on kaunista
vaikka silti ei olekaan liikaa,
mikä ei ole helppoa, valmista,
mutta tällekin sielulle piisaa?*

*Täällä kauniita ei ole unelmat,
jotka jälleen on valuneet hukkaan.
Eivät muistot, mi haaleina tarttuivat
ikivanhojen vaatteiden nukkaan.*

*Eivät toiveet. Ne kuolleina syntyneet,
joiden kukkaa en milloinkaan nähnyt,
jotka kerran on silti mun kätkeneet,
kuten pilteistä pienimmän kätkyt.*

*Onko kipu siis kauneus ainoa,
joka minulle täällä on suotu.
Vaikka kärsi en puutetta, vainoa,
olen pettymyspoluille luotu.*

*Mutta eihän se kauneutta ole ei, ei!
Älä näytä sen kamalaa naamaa!
Mutta kerran, kun tieni vain taivaaseen vei,
siellä haavan nään hoitavan haavaa.*

*Siellä itsensä voitettu vihollinen
saapa pois tästä libasta nuolla.
Sillä tappioon hymynsä pilkallinen
ilon tuoden saa kivussa kuolla,*

*silloin kipuni kauniisti kajastaa voi,
sehän bohtaa, kuin tähtien meri!
Mutta tänään sen voittavan luojani soi.
Onhan lopussa sävelmä eri?*

*Sehän on. Sitä enää en epäillä saa,
tämä epäily kiellettiin multa.
Mutta vaikka se kaukana jo kajastaa,
nyt ei iloa anna se kulta,
vain vähäsen soturintulta...*